

Dosarul nr. 1ra-2142/21
1-17017671-01-1ra-23112021

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Diaconu Iurie, Țurcan Anatolie, Plămădeală Ghenadie,
Miron Aliona,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Negru Andrii xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 05.09.2017 – 21.09.2018;

Instanța de apel: 15.11.2018 – 27.05.2019;

Instanța de recurs: 26.07.2019 – 07.07.2020;

Instanța de apel: 18.08.2020 – 16.09.2021;

Instanța de recurs: 23.11.2021 – 18.04.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Taraclia) din 21 septembrie 2018, Negru Andrii a fost achitat de sub învinuirea în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă depusă de Purcel Andrei, a fost lăsată fără examinare.

Prin aceeași sentință, a fost achitată și Vrajitori Evghenia, de sub învinuirea în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, însă în privința acesteia hotărârea nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Potrivit rechizitoriului Negru Andrii a fost învinuit în aceea că, la data de 31 mai 2015, aproximativ ora 21:00, aflându-se împreună cu Vrajitori Evghenia pe lângă iazul amplasat în extravilanul s. Salcia, r-nul Taraclia, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, ilegal, prin pătrunderea liberă în automobilul de model „Mercedes E 220” cu n/î xxxxx, care se află în posesia și folosința lui Purcel Andrei, parcată pe lângă acest iaz și nu era încuiată, iar cheia de contact se afla în acest

automobil, unde Negru Andrii a urcat la volanul automobilului, iar Vrajitori Evghenia s-a urcat în spate ca pasager, după ce au răpit acest automobil și s-au îndreptat în direcția s. Salcia, r-nul Taraclia.

Acțiunile lui Negru Andrii au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire săvârșită de două sau mai multe persoane*.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Negru Andrii să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani, și admiterea în principiu a acțiunii civile depuse de partea vătămată Purcel Andrei.

În motivarea apelului a indicat, că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, la caz a fost demonstrată, și anume intenția lui Negru Andrii de a răpi mijlocul de transport, întrucât acesta înțelegea că automobilul nu-i aparține, precum și faptul că partea vătămată Purcel Andrei anterior nu i-a permis inculpatului să conducă automobilul său.

Prin urmare, partea acuzării a menționat că inculpatul nu deține permis de conducere pentru mijloc de transport de categoria „B”, iar anterior acesta nu a condus automobilul de model „Mercedes E 220” cu n/î xxxxx.

De asemenea, a susținut că latura subiectivă a infracțiunii incriminate, se probează și prin situația de conflict care a avut loc între Negru Andrii și partea vătămată Purcel Andrei, reieșind din faptul că Negru Andrii, nu a ascultat de Vrajitori Evghenia și nu a lăsat automobilul lângă casa acesteia, însă samavolnic, împreună cu martorul Cojan Mihail, s-au îndreptat mai departe în s. Salcia, r-nul Taraclia, unde a tamponat o căruță în care se afla Purcel Andrei, la care acesta i-a aplicat lovituri lui Negru Andrii, din motiv că ultimul a luat și a condus automobilul fără permisiunea sa.

Astfel, a precizat că Negru Andrii nu este membru de familie sau rudă cu partea vătămată Purcel Andrei, precum și nici Vrajitori Evghenia nu este rudă cu partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 mai 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că prima instanță just a concluzionat că în acțiunile inculpatului Negru Andrii lipsește intenția de a răpi mijlocul de transport, deoarece după cum rezultă din declarațiile lui Vrajitori Evghenia, ultima l-a rugat pe Negru Andrii să o ducă până la fermă, asigurându-l că nu vor fi careva probleme întrucât Purcel Andrei îi este ginere.

Sub acest aspect, instanța de apel a apreciat ca fiind irelevante argumentele expuse în cererea de apel, potrivit cărora a fost demonstrată

latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, și anume intenția directă în acțiunile inculpatului Negru Andrii de răpire a mijlocului de transport, întrucât acesta înțelegea că automobilul nu-i aparține, iar partea vătămată Purcel Andrei anterior nu i-a permis să conducă automobilul.

5. Procurorul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 16) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

În motivarea recursului, procurorul a invocat, că latura subiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului a fost demonstrată, or, din declarațiile lui Negru Andrii rezultă faptul că acesta înțelegea că automobilul nu îi aparține, iar partea vătămată Purcel Andrei anterior nu i-a permis să conducă acest automobil. Astfel că modalitatea în care inculpatul a folosit automobilul, nu atestă că partea vătămată i-a permis.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 iulie 2020, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de recurs a constatat că judecând apelul, instanța de apel, nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, instanța de recurs a indicat că concluziile cu privire la dispunerea rejudecării cauzei au fost determinate de prezența erorilor grave de fapt, care nu pot fi înlăturate în procedura judecării recursului ordinar, prima instanță a lăsat fără examinare și nici cum nu s-a expus asupra cererii inculpatei din 25 octombrie 2017, privind solicitarea examinării cauzei în procedură simplificată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate administrate în faza de urmărire penală, precum și asupra cererii de împăcare cu partea vătămată Purcel Andrei (f.d.112-114), deși potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 25 octombrie 2017, prima instanță a pus în discuție ambele cereri enunțate, a ascultat poziția părților, însă protocolar a admis doar anexarea la materialele dosarului cererile respective, dispunând pronunțarea soluției cu privire la procedura de examinare a cauzei în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, după întreprinderea măsurilor de asigurare a prezenței inculpatului Negru Andrii, în instanța de judecată.

Astfel, instanța de recurs a stabilit că prima instanță a examinat cauza fără a se expune asupra cererii inculpatului privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, precum nu s-a expus și asupra admiterii sau respingerii cererii de împăcare.

De asemenea, instanța de recurs a conchis că decizia instanței de apel prezintă deficiențe în partea motivării concluziilor formulate, or, constatând

existența dubiilor cu privire la săvârșirea infracțiunii de către Negru Andrii, instanța de apel nu a statuat prin ce acestea sunt manifestate și de ce aceste dubii nu pot fi înlăturate. Afirmând că, legislația procesual penală determină condamnarea persoanei doar fiind bazată pe probe veridice și verosimile pentru a exclude o condamnare arbitrară, nu a cercetat și nu a dat o analiză separată acestor probe, limitându-se la enumerarea lor, lipsind în final concluziile de admitere sau respingere a acestora. Motivarea deciziei conține constatări expuse la general, care nu au fost urmate de concluzii, deduse dintr-o amplă analiză a circumstanțelor cauzei.

Instanța de recurs a constatat, că instanța de apel apreciind ca fiind irelevante argumentele expuse în cererea de apel, potrivit cărora a fost demonstrată latura subiectivă, și anume intenția directă a inculpatului Negru Andrii de a răpi mijlocul de transport, întrucât acesta înțelegea că automobilul nu îi aparține, instanța de apel le-a contrapus în calitate de probă contrară cu constatările că Vrajitori Evghenia e soacra părții vătămate și este în relații bune cu ultimul, iar toți ce-i aflați de pe malul iazului erau împreună la odihnă. Astfel, instanța de apel nu a stabilit care este acea probă contrară, care combate argumentele învinuirii.

Mai mult, a constatat că instanța de apel nu a argumentat concluziile potrivit cărora lipsa pretențiilor, generează achitarea persoanei de sub învinuirea de săvârșirea faptei incriminate.

Totodată, instanța de recurs a precizat că instanța de apel, deși a invocat faptul că, organul de urmărire penală nu a utilizat toate procedeele probatorii în vederea stabilirii adevărului obiectiv și elucidării tuturor contradicțiilor, aceasta nu a specificat care sunt aceste contradicții, și de ce în fapta constatată, acestea exclud confirmarea vinovăției, generând achitarea persoanei.

Reieșind din cele menționate, instanța de recurs a conchis că instanța de apel nu a soluționat sub toate aspectele complet și obiectiv fondul cauzei și nu a verificat corectitudinea examinării cauzei de prima instanță, conform materialelor din dosar.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 septembrie 2021, a fost admis apelul declarat de procuror, casată total sentința primei instanțe, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Negru Andrii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în temeiul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă depusă de Purcel Andrei, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Prin aceeași decizie, procesul penal intentat în privința lui Vrajitori Evghenia în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, a fost încetat din motivul împăcării părților, conform art. 109 Cod penal, însă în privința acesteia hotărârea nu se contestă cu recurs ordinar.

7.1. În argumentarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că

prima instanță eronat a ajuns la concluzia privind achitarea lui Negru Andrii de sub învinuirea în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a constatat, că Negru Andrii, la data de 31 mai 2015, aproximativ ora 21:00, aflându-se împreună cu Vrajitori Evghenia pe lângă iazul amplasat în extravilanul s. Salcia, r-nul Taraclia, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, ilegal prin pătrunderea liberă în automobilul de model „E 220” cu n/î xxxxx, care se află în posesia și folosința lui Purcel Andrei, parcat pe lângă acest iaz și nu era încuiată, iar cheia de contact se afla în acest automobil, Negru Andrii a urcat la volanul automobilului, iar Vrajitori Evghenia s-a urcat în spate ca pasager, după ce a răpit acest automobil și s-a îndreptat în direcția s. Salcia, r-nul Taraclia.

În acest context, instanța de apel a conchis că acțiunile lui Negru Andrii urmează a fi încadrate în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, *răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire, săvârșită de două sau mai multe persoane.*

Prin urmare, instanța de apel a indicat că potrivit declarațiilor martorilor Cojan Mihail, Ciolac Ecaterina, Vrajitori Anna, Purcel Natalia (f.d.20, 22-24, 176, 185, vol.I), declarațiile părții vătămate Purcel Andrei (f.d.27, 60-61, 186, vol.I; f.d.236, vol.II), declarațiile lui Vrajitori Evghenia (f.d.21, 184, vol.I; f.d.237, vol.II), și declarațiile lui Negru Andrii (f.d.37-38, 43, vol.I), date atât la urmărirea penală, precum și în cadrul examinării cauzei, rezultă că mașina care se află în posesia și folosința lui Purcel Andrei, era parcată lângă iaz și nu era încuiată, iar cheia de contact se afla în acest autoturism, după cum cânta muzica, iar Vrajitori Evghenia fiind chemată la muncă, fără a cere permisiunea lui Purcel Andrei, care a declarat că nimeni nu și-a cerut voie să i-a mașina de lângă iaz, l-a rugat pe Negru Andrii să urce la volan și să o ducă la muncă, și acesta văzând că Vrajitori Evghenia l-a telefonat pe Purcel Andrei să-și ceară permisiunea ca să i-a mașina, însă nu a reușit deoarece telefonul era în mașină, totuși cunoscând că nu au obținut permisiunea de a lua mașina, Negru Andrii a urcat la volanul automobilului, iar Vrajitori Evghenia a urcat în spate ca pasager.

Instanța de apel a precizat că aceste circumstanțe demonstrează răpirea automobilului, pe care l-au luat fără acordul persoanei în a cărei posesie și folosință se afla, fapt care nu este negat de către inculpat, fiind confirmat de martori și partea vătămată că s-au îndreptat cu automobilul în direcția s. Salcia, r-nul Taraclia.

De asemenea, instanța de apel a menționat și declarațiile părții vătămate Purcel Andrei, potrivit cărora acesta a comunicat că este în relații bune cu Vrajitori Evghenia și o consideră ca soacră, însă nu sunt rude, iar anterior aceste persoane nu s-au folosit de mașina sa. Automobilul l-a luat în chirie și au fost la nuntă cu el, după care la pădure.

În acest sens, instanța de apel a indicat că acțiunea de răpire trebuie să aibă un caracter ilegal. Ilegalitatea acțiunii de răpire presupune că făptuitorului îi lipsește orice drept asupra mijlocului de transport pe care îl răpește, acesta încălcând prevederile legale care reglementează dreptul de

posesie asupra mijloacelor de transport. Ilegalitatea acțiunii de răpire rezultă din aspectul juridic al obiectului material al infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, mijlocul de transport este străin făptuitorului, iar răpirea are un caracter ilegal, dacă mijlocul de transport nu aparține făptuitorului, sau eventual, membrilor familiei acestuia, nu i-a fost încredințat acestuia în legătură cu munca prestată, nu-i revine ca unui titular al proprietății comune, situație care se atestă la caz, întrucât mijlocul de transport de model „E 220” cu n/î xxxxx, era străin făptuitorilor și nu i-a fost încredințată această mașină lui Vrajitori Evghenia pentru a fi luată și împreună cu șoferul să se deplaseze unde dorește.

Așadar, instanța de apel a precizat că Vrajitori Evghenia, a recunoscut că nu a obținut permisiunea lui Purcel Andrei de a folosi mașina, și a declarat că l-a sunat pe Purcel Andrei, însă nu i-a reușit să comunice cu ultimul, deoarece acesta a plecat fără telefon. Însă, Negru Andrii fiind rugat de Vrajitori Evghenia să o ducă cu mașina la muncă, înainte de a urca la volan, trebuia să se asigure că este permisiunea lui Purcel Andrei de a-i lua mașina, întrucât cunoștea că automobilul îi aparține lui Purcel Andrei, și nu lui Vrajitori Evghenia, totuși a luat mașina și a plecat spre sat, folosindu-se de automobil precum ar fi fost al lui, chiar dacă cunoștea că nu i-a fost dată permisiunea de a se folosi de această mașină.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a concluzionat, că prima instanță nu a ținut cont de toate aceste circumstanțe, din care motiv eronat a dispus achitarea inculpatului din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, consideră instanța de apel că prima instanță greșit a conchis asupra necesității achitării inculpatului, întrucât s-a demonstrat că fapta a avut loc și a fost săvârșită de Negru Andrii. Deși acesta a avut acces liber la automobilul care era parcat lângă iaz, cu cheia în contact, inculpatul înțelegea că automobilul nu-i aparține, iar partea vătămată Purcel Andrei anterior nu i-a permis să conducă automobilul în cauză, or, fără acordul lui Purcel Andrei, inculpatul nu urma să se folosească de acest automobil.

Prin urmare, instanța de apel a reiterat că prima instanță eronat și-a formulat concluziile cu privire la achitarea inculpatului Negru Andrii de sub învinuirea înaintată, deoarece aceasta contravine materialelor cauzei, fapt ce atestă temeinicia argumentelor din apel.

Reținând prevederile art. 100 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat că la caz, în urma cercetării probatoriului administrat la materialele cauzei, s-a demonstrat faptul că Negru Andrii, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

De asemenea, reținând și prevederile art. 332, 389 Cod de procedură penală, instanța de apel a precizat că în privința lui Negru Andrii, a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, din care motiv acesta urmează să fie liberat de pedeapsă penală.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Negru Andrii, instanța de apel a stabilit că infracțiunea săvârșită de Negru Andrii, face parte din

categoria infracțiunilor mai puțin grave pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă închisoarea de până la 5 ani, și ținând cont de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, a fost săvârșită la data de 31 mai 2015, iar din momentul comiterii până la examinarea cauzei în instanța de apel au trecut mai mult de 5 ani, rezultă că inculpatul Negru Andrii urmează să fie liberat de pedeapsa penală, în temeiul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Totodată, reținând prevederile pct. 10 al anexei la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, instanța de apel a menționat că în perioada 17 martie 2020 – 15 mai 2020, termenul de prescripție a fost suspendat, astfel că la 30 iulie 2020, a intervenit termenul de prescripție a răspunderii penale, iar la data pronunțării deciziei – 16 septembrie 2021, acesta deja era expirat.

Referitor la acțiunea civilă depusă de partea vătămată Purcel Andrei, instanța de apel a menționat că ultimul invocă suportarea cheltuielilor pentru repararea automobilului deteriorat de Negru Andrii (f.d.31, vol.I), însă acesta nu a anexat careva documente care să probeze cuantumul prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilegale ale lui Negru Andrii, din care motiv instanța a conchis că la caz, urmează a fi aplicate prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, cu admiterea acțiunii civile în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

8. Procurorul declară recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea liberării de pedeapsă a inculpatului Negru Andrii din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, cu dispunerea rejudecării cauzei în această, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului partea acuzării invocă că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia liberării de pedeapsă penală a inculpatului Negru Andrii din motiv că a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

Astfel, invocând prevederile art. 60 alin. (2) Cod penal, acuzarea susține că din materialele cauzei, rezultă că fapta a fost săvârșită la 31 mai 2021 și prin urmare se constată că termenul de prescripție pentru infracțiunea săvârșită de inculpatul Negru Andrii, prevăzută de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, a început să curgă din momentul săvârșirii infracțiunii, până la data pronunțării deciziei instanței de apel – 16 septembrie 2021.

De asemenea, precizează că prin încheierea Judecătoriai Taraclia din 11 decembrie 2017, Negru Andrii a fost anunțat în căutare, până la data de 20 iulie 2018, când acesta s-a prezentat la instanța de apel, și anume un termen de 7 luni 9 zile, precum și prin încheierea din 25 martie 2019, a fost anunțat în căutare până la data pronunțării deciziei instanței de apel – 27 mai 2019, și anume pe un termen de 2 luni 2 zile.

Corespunzător, menționează că prin încheierea din 30 decembrie 2020, Negru Andrii la fel a fost anunțat în căutare, până la 30 septembrie 2021, adică pentru un termen de 9 luni.

Totodată, susține că în perioada 17 martie 2020 – 15 mai 2020, termenul de prescripție a fost suspendat în temeiul pct. 10 din anexa la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru situații Excepționale, și anume pentru perioada de 2 luni.

Astfel, conchide partea acuzării că instanța de apel nu a luat în considerație și nu s-a expus în decizie, asupra perioadei în care inculpatul Negru Andrii s-a aflat în căutare, în contextul în care curgerea termenului de prescripție a fost suspendat în total pentru o perioadă de 1 an 8 luni 11 zile, or, prescripția se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea, se sustrage de la prezentarea în instanța de judecată.

Prin urmare, relevă că termenul de tragere la răspundere penală a inculpatului Negru Andrii pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, nu era expirat la data pronunțării deciziei instanței de apel – 16 septembrie 2021, inculpatul fiind pasibil răspunderii penale.

9. Avocatul Cotea Svetlana în numele inculpatului Negru Andrii a depus referință la recursul declarat de partea acuzării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din considerentele ce succed.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarată în speță, aceasta se bazează pe temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiului de casare nominalizat, Colegiul penal lărgit constată că partea acuzării critică decizia instanței de apel din considerentul motivării deficitare a soluției pronunțate, evidențiind erori asupra concluziei instanței privind liberarea de pedeapsă în temeiul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală a inculpatului Negru Andrii.

Colegiul penal lărgit reține că potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii

atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată, că în speță instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale expuse supra și practica judiciară constantă.

Așadar, verificând materialele cauzei penale prin prisma argumentelor formulate de recurent, Colegiul penal lărgit reține, că prin sentința primei instanțe, Negru Andrii a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Judecând apelul procurorului, cauza fiind la o nouă rejudecare, instanța de apel a ajuns la concluzia că Negru Andrii urmează a fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă, în temeiul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Cu referire la aceste aspecte, instanța de recurs menționează că deși instanța de apel, în argumentarea soluției pronunțate a reținut prevederile pct. 10) din anexa Dispoziției nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale, și a stabilit că în perioada 17 martie – 15 mai 2020, termenul de prescripție a fost suspendat, astfel precizând că în privința inculpatului Negru Andrii, termenul de prescripție a expirat la 30 iulie 2020, totuși Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu a ținut cont de perioada în care inculpatul Negru Andrii, a fost anunțat în căutare.

Potrivit art. 60 alin. (2) și (5) Cod penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată. Curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din

momentul autodenunțării.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că prin încheierea Judecătorei Taraclia din 11 decembrie 2017, Negru Andrii a fost anunțat în căutare (f.d.128, vol.I), în privința acestuia fiind pornit dosar de căutare (f.d.159, vol.I), iar la 23 iulie 2018 acesta a fost reținut (f.d.197, vol.I). De asemenea, prin încheierea Curții de Apel Cahul din 25 martie 2019 (f.d.53-56, vol.II), inculpatul repetat a fost anunțat în căutare, iar ulterior, prin încheierea Curții de Apel Cahul din 04 noiembrie 2020 (f.d.153-155, vol.II), Negru Andrii la fel a fost anunțat în căutare, în privința acestuia fiind deschis și dosar de căutare (f.d.176, vol.II).

În acest context, Colegiul penal lărgit notează că omisiunea instanței de apel de a face o analiză amplă tuturor circumstanțelor cauzei cu privire la termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a inculpatului Negru Andrii, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor, urmând a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei.

Conform prevederilor legislației procesuale și practicii judiciare, hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

De asemenea, Colegiul penal lărgit consideră necesar să menționeze că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, care reflectă un principiu legat de buna administrare a justiției, hotărârile judecătorești trebuie să indice în mod suficient motivele pe care se întemeiază soluția. În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos din 19 aprilie 1994, pct. 61*), din hotărâre trebuie să rezulte cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, pct. 30*).

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în privința inculpatului Negru Andrii, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Totodată, reieșind din faptul că în speța dedusă judecății, anterior prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 iulie 2020, a fost casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 mai 2019, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, iar ca urmare, fiind adoptată decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 septembrie 2021, care la fel este casată parțial,

instanța de recurs constată că pentru soluționarea rapidă, obiectivă și imparțială a cauzei penale, urmează a fi dispusă rejudecarea cauzei, în privința lui Negru Andrii, de către Curtea de Apel Comrat, deoarece judecătorii care activează în cadrul Curții de Apel Cahul, nu mai pot participa la examinarea cauzei nominalizate, întrucât și-au expus deja opinia în prezenta cauză penală.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, să aprecieze toate circumstanțele cauzei, să emită o soluție clară și motivată, să țină cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

11. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Negru Andrii xxxxx**, și dispune rejudecarea cauzei în privința inculpatului Negru Andrii, de către Curtea de Apel Comrat.

În rest, decizia contestată se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 mai 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

Miron Aliona